

РЕШЕНИЕ

№ 17609

гр. София, 11.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.04.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3541** по описа за **2026** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Председател на Комисия за защита на потребителите- [населено място] срещу Решение №492/11.02.2026 година, постановено по н.а.х.д № 13943/2025 година по описа на СРС, 93 състав отменящо Наказателно постановление №006998/08.06.2025 година на Председател на КЗП, с което последният на основание чл.212 , вр с чл.72 от ЗЗП наложил на „ Некст Левъл Фитнес“ ООД- [населено място] имуществена санкция в размер на 5000 лева.

Развитите в жалбата оплаквания са за неправилност и необоснованост на оспореното съдебно решение. Твърди се, че СРС неправилно е приел, че в АУАН и в НП са допуснати съществени нарушения на административно- производствените правила, като от АУАН и НП е ясно е посочено описанието на нарушението и нарушените правни разпоредби, като това не е отчетено от СРС, като нарушението е доказано по несъмнен начин, както и описанието на нарушението. Иска се отмяна на решението и потвърждаване на наказателното постановление. Претендира се и заплащане на юрисконсултско възнаграждение и се прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение .

В съдебно заседание, касаторът- Председател на КЗП,редовно и своевременно призован, не изпраща представител.

Ответникът по касация- „Некс Левъл Фитнес“ ООД редовно и своевременно призован, се

представлява от адвокат К. редовно упълномощен, който оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Заявява претенция за присъждане на разноски.

Представителят на СГП-прокурор Д. изразява становище за неоснователност на жалбата и моли да бъде отхвърлена.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

СРС е анализирал приложените по делото доказателства и събраните в хода на процеса гласни и правилно е приел, че на 06.11.2024 година служители на КЗП извършили проверка във Фитнес клуб „Некст Л.“, стопанисван от ответинка по касация, при която е установено, че във фитнеса са разположени различни видове фитнес уреди – лежанки, велосипеди с педали, бягащи пътеки, степери, уреди за стъпаловидно катерене и за симулация за катерене, уреди за тренировки на коремна област и други, фитнес уредите са с марка „Technogym“ и в момента на проверката са провеждани и тренировки по индивидуални програми, изготвени от треньори. На фитнес уредите е имало поставени стикери от производителя с информация за страна на произход, модел, сериен номер, месец и година на производство, като на по-голямата част от уредите е изписано- EN ISO 20957 и EN 957, а върху уредите е имало поставени изображения, указващи начина на ползване и код за сканиране чрез мобилно приложение за повече информация за използваните уреди, на видно място на рецепцията е бил поставен ценоразпис с обявени цени на предлаганите карти за абонамент – еднокдневни, месечни, годишни, на колона в залата е имало поставен Правилник на фитнес клуба с предупреждения за безопасни тренировки.

В хода на проверката от страна на ответника по касация са представени документи, удостоверяващи безопасността на стационарните съоръжения за трениране, но не е представен документ, удостоверяващ съответствието на услугата. За резултатите от проверката е съставен Констативен протокол № 2765530/06.11.2024 година и с него са изискани от ответника по касация да представи документи за произход на уредите, документи, удостоверяващи съответствието на Фитнес център „Некст Л.“ с изискванията на стандарт БДС EN 17229:2019, документи, удостоверяващи безопасността на стационарните съоръжения за трениране съгласно EN ISO 20957 и EN 957, а на 12.11.2024 година упълномощено лице на ответника по касация е представило в КЗП Договор от 16.01.2023 година, сключен между него и „Атама Уелнес енд СПА“ ООД за покупка на фитнес уреди, и документи за извършена техническа проверка на уредите по EN ISO 20957 и EN 957, но са представени документи за съответствие на услугата съгласно Стандарт БДС EN 17229:2019, „Фитнес центрове: изисквания за фитнес съоръжения и тяхното функциониране, оперативни изисквания и изисквания свързани с управлението на фитнес центрове“.

За констатираното нарушение на чл.72 от ЗЗП на 13.01.2025 година срещу ответника по касация е съставен АУАН за извършено нарушение на чл.72 от ЗЗП, връчен на нарушителя, а въз основа на него е издадено и обжалваното пред СРС Наказателно постановление.

Разпоредбата на чл.72 от ЗЗП в редакцията, действаща към момента на установяване на нарушението и към момента на издаване на наказателното постановление /Обн. ДВ. бр.99 от 9 Декември 2005 година/ е вменявала в задължение на производителите на стоки и лицата, предоставящи услуги, да предлагат стоки и услуги на потребителите след извършване на дейностите по оценяване и удостоверяване на съответствието им с нормативно установените изисквания за безопасност. Разходите за оценяване и удостоверяване на съответствието са за

сметка на производителите на стоки и лицата, предоставящи услуги. От своя страна, санкционната норма на чл. 212. (Доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) е предвиждала, че производител или доставчик на услуги, който предлага стоки и услуги на потребителите, без да е оценил и удостоверил съответствието им с нормативно установените изисквания за безопасност по чл. 72, се наказва с глоба в размер от 3000 до 5000 лв., а на едноличните търговци и юридическите лица се налага имуществена санкция, в размер от 5000 до 10 000 лева. В чл. 71, ал. 1 ЗЗП е визирано, че стоката или услугата се смята за безопасна, когато съответства на нормативно установените изисквания за безопасност, на които трябва да отговаря, за да бъде пусната на пазара. Стоката или услугата се смята за безопасна по отношение на рисковете и групите рискове, обхванати от българските стандарти, въвеждащи хармонизирани европейски стандарти, справки за които са били публикувани от Европейската комисия в "Официален вестник" на Европейския съюз, а по силата на чл. 71, ал. 3, т. 1 ЗЗП при липса на нормативни изисквания и стандарти по ал. 2 съответствието на стоката или услугата с общите изисквания за безопасност се оценява, като се вземат предвид: т. 1. българските стандарти, въвеждащи европейски стандарти, различни от тези по ал. 2; т. 2. българските стандарти, които са разработени на национално ниво - при липса на стандарти по т. 1; т. 3. препоръките на Европейската комисия, съдържащи насоки за оценка на безопасността на стоките - при липса на стандарти по т. 2. В случая, за този тип стоки,

Правилен е изводът на СРС, че АНО в обстоятелствената част на НП е изложил отразените в акта фактически констатации от извършената проверка като е обобщил естеството на нарушението с „не са представени документи за съответствие на услугата с изискванията за безопасност“ и е подсумирал също под нормата на чл. 72 от ЗЗП, като в издаденото НП липсва ясно описание на нарушението и на нормативно установените изисквания за безопасност, които изобщо не са посочени и не е ясно в какво се изразява липсата на документи, удостоверяващи безопасността на стационарните съоръжения за трениране и не е представен документ, удостоверяващ съответствието на услугата, като по никакъв начин не е ясно в какво се изразява нарушението, какво не е представил ответникът по касация, какъв документ е следвало да представи ответникът по касация и с какво трябва да бъде съобразено съответствието на услугата. По никакъв начин не може да се установи какви документи е следвало да представи ответникът по касация, удостоверяващи безопасността на стационарните съоръжения. Това е съществено нарушение на административно-производствените правила, довело до ограничаване правото на защита на наказаното лице и предполага отмяна на наказателното постановление, до който извод е стигнал и първоинстанционният съд. Решението му като правилно следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора, претенцията на касатора за присъждане на разноски е неоснователна. В полза на ответника по касация следва да се присъди адвокатско възнаграждение в размер на 920,40 евро. Съдът не обсъжда наведеното в жалбата - в случай, че в искането за разноски на насрещната страна има несъответствие с процесуалните правила и правя възражение за прекомерност, по никакъв начин не води до мотивирано и обосновано искане за прекомерност на адвокатското възнаграждение. По силата на чл. 63д от ЗАНН в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. По силата на алинея втора ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по мотивирано възражение за прекомерност, направено от насрещната страна, да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част. При преценката за прекомерност съдът прилага съответно критериите за определяне

на адвокатските възнаграждения по чл. 36, ал. 3 от Закона за адвокатурата и правилата за прилагането им, уредени в наредбата по чл. 36, ал. 4 от същия закон. Съдът не може да присъди по-нисък размер на разноските за адвокатско възнаграждение от размера на заплатеното възнаграждение на адвоката на насрещната страна.

В конкретния случай, липса мотивирано предложение за прекомерност, което да подлежи на обсъждане, то е бланкетно и при условията на евентуалност, като съдът намира, че в полза на ответника по касация следва да се присъди адвокатско възнаграждение в размер на 920,40 евро с ДДС или 1800,15 лева.

Настоящият съдебен състав намира за уместно да отбележи и укаже на касатора, че измежду касационните основания, визирани в разпоредбата на чл.348 НПК, не фигурира сочената от него "необоснованост" на съдебното решение. Необосноваността като порок на съдебното решение, е посочена измежду касационните основания по чл.209 АПК, но съгласно разпоредбата на чл.63, ал.1 ЗАНН, решението на Районния съд подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в чл.348 НПК и по реда на АПК.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 АПК, Административен съд София-град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ №492/11.02.2026 година, постановено по н.а.х.д № 13943/2025 година по описа на СРС, 93 състав

ОСЪЖДА ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ ДА ЗАПЛАТИ НА „ НЕКСТ ЛЕВЪЛ ФИТНЕС“ООД – ГР. С. сумата от 920,40 евро-/1800,15 лева/ разноски по делото, като същата следва да бъде възстановена от бюджета на Комисия за защита на потребителите .

РЕШЕНИЕТО Е ОКОНЧАТЕЛНО.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.